

Julia som clown

– Julia är ju en drömroll för väldigt många skådespelerskor. Vad det beror på vet jag inte.

123 Schtunk är en teatergrupp som spelar Shakespeare med clownnäsa och improvisation. Gruppen har spelat *Macbeth*, *Romeo och Julia* och *Rickard III*, samt en del egna produktioner. I sommar sätter man upp *Hamlet*.

Josefine Andersson är en av medlemmarna i gruppen och har funderat en hel del på Shakespeares kvinnoroller, inte minst när hon jobbade med pjäsen *Ute ur leken - om Shakespeares alla d(r)amer*.

– Julia är ju en drömroll för väldigt många skådespelerskor. Vad det beror på vet jag inte. När vi skulle spela *Romeo och Julia* och började gå igenom pjäsen, så minns jag att jag frågade mig: ”Vad är det jag har gått och drömt om?” Julia är inte så mycket. Pjäsen heter *Romeo och Julia* men vi får faktiskt inte veta så mycket om Julia. Romeo har ett liv på ett helt annat sätt: han har ett kompisgäng, han har varit kär förut, han har ett liv utanför pjäsen. Julia har väl också ett liv, men det livet består av att hon umgås med sin amma där hemma. Så var det väl på den tiden, men det finns inte så mycket mer att ta på.

– Berättelsen i sig är väldigt stark, så otroligt sorglig, och Julia åker så att säga snålskjuts på historien där hon ju ingår. Men som roll är Julia inte särskilt mycket. När vi spelade pjäsen tyckte jag att det var bra, eftersom jag då kunde göra vad jag ville med rollen. Det kan vara roligt att göra mindre roller, eftersom det är lättare att göra karaktärer av dem. Så blev det med Julia i vår version; jag kunde spinna loss. Som clown javisst, men jag tror man även skulle kunna göra det i en annan uppsättning, bara regissören går med på det, att de tillåter att man gör någonting av rollen.

JOSEFINE ANDERSSON TYCKER ATT man skulle kunna göra en hel del med *Romeo och Julia*.

– Det är mer en fråga om vad man inte kan göra. Vår Julia tog mycket

Josefine Andersson. Foto: Henri Kokko

plats. Hon ifrågasatte både texten, sin funktion i pjäsen och om Romeo verkligen var rätt kille för henne. Hon var levnadsglad och hon hade humor. Och visst, det är lättare när hon spelar som clown och man kan improvisera, men om man nu vill ha den bilden av Julia i en annan uppsättning, så tror jag man skulle kunna få fram den med de repliker som finns. Det beror på regissören, vad man tillåter i kroppsspråk, i de tysta replikerna, i spelet runt omkring. Och hur de andra spelar fram Julia.

– Som clown var hon nyfiken på livet, hon flörtade med andra killar i publiken, lite för att testa sin nyupp-

Josefine Andersson, och Lasse Beischeri *Romeo och Julia*. Foto: Henri Kokko

täckta sexualitet. Hon är en tonåring med allt vad det innebär av nyss väckta känslor, som bara överfaller en. Livet ska börja, man blir kär för första gången. Och visst finns det ett föremål – i detta fall Romeo – men man blir faktiskt också kär i kärleken. Man agerar annorlunda på allt runt omkring och vill testa den här känslan på allt och alla. Men för den skull behöver man ju inte förminska Romeo och Julias kärlek.

ATT JULIA SEDAN TAR LIVET AV SIG kan Josefine Andersson ha svårt att begripa, men hon försöker förklara det utifrån den tid när pjäsen skrevs.

– Det är ju inte bara som att Julia skulle bli kär i grannkillen och han gör slut. Det är stora saker som händer i pjäsen. Hon har gått över gränsen, gjort alla fel som går att göra. Vi kan tro att hon har haft någon slags kärleksakt med Romeo, hon har –för familjen, hennes kusin har blivit dödad, Romeo blir landsförvisad, och hon är en av orsakerna till det. Hon är dessutom olyckligt kär.

– I vår clownversion blev slutet väldigt sorgligt, folk satt och grät, och jag tror att vi fick fram sådana reaktioner för att både Romeo och Julia kändes så levande. De skulle vara två unga människor som var otroligt kära i varandra, och de kände att livet just hade börjat.

JOSEFINE ANDERSSON MINNS HUR besviken hon var efter att noggrant ha läst pjäsen, vilken ”fjompig roll” hon tyckte Julia var, men hon minns också något annat.

– Jag tyckte det var fruktansvärt roligt att spela Julia. Fast jag var alldeles för gammal (skratt). Om jag själv skulle regissera *Romeo och Julia* skulle jag lägga mycket krut på den skådespelerska som ska spela Julia, för att se vilka kvalitéer som kan göra något mer med rollen.

Intervju: Roland Heiel